

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 8sten APRIL, 1826. N. 14

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM LEE.

March 31, 1826.

FOR NEW YORK,

The Schooner

MOSES,

— MURCH, Master.

Will sail shortly. For Passage only, apply to J. DE SOLA & SON.

The Public is hereby cautioned against trusting the crew of the said vessel, as no debts of their contracting will be paid either by the Master or Consignees.

Den 1sten April 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende de som van Elf honderd Acht en Veertig Guldens Nederlandsch Courant, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten op den 11den dezer, tot des middags te twaalf uren, ter Gouvernements Secretary inteleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 31sten Maart 1826.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, in ervaring gekomen zynde, dat niettegenstaande de Publicatie van den 18den Augustus 1814, sommige ingezetenen niet ontzien om in contraventie van dezelve, steenen te graven en weg te halen van en langs het Rif van Pietermaay, hetwelk in tyd en wyle de allernadeeligste gevolgen voor de Kolonie kan na zich slepen, en zonder bekomen permissie geschiedende, aan de Zegel Ordonnancie alhier in vigeur, en het Reglement op de Legessen en Emolumenten der Ambtenaren nadeel wordt toegebragt; waarschouwt elk en een ieder om zoodanige eigen rigting in het vervolg na te laten, zullende in cas van verdere overtreding tegen de contraventeurs worden geprocedeerd als by gemelde Publicatie is bepaald, tot betaling namelyk eener boete van 200 Pezos van Achten, en by onvermogen, tot lyfstraffe of gevangenis, waarna een ieder zich kan reguleren.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscaal's Kantoor, den 7den April 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 18 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 geste'teerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 1sten April 1826.

DE ondergeteekenden Executeuren in den Boedel van wyle Vrouwe GEERTRUIDA BERCH, gesepareerde Echtgenoot van den Weled. Heer ALEXANDER EVERTSZ, roepen hierby op al de genen dewelke eenige vordering, zoo wegens geld als geldswaarde, of van welken aard ook, tegen den gemelden Boedel hebben om, binnen den tyd van Zes Weken, van beden af te rekenen, opgave daarvan aan de ondergeteekenden te komen doen.

C. L. VAN UYTRECHT.

WM. PRINCE.

Den 31sten Maart 1826.

TE KOOP.

DOOR den ondergeteekende, als speciale Gemagtigde van den Heer Gabriel Jansen Moskus:—de Plantagie PRINCENHOF, familiaar onder den naam van DIANORA MATU, bekend; benevens één Slavin. Indien er uit de hand voor de eene of beide vóór of uiterlyk op den 17den April aanstaande, zich geen kooper opdoet, zullen dezelve respectivelyk op dien dag, by Publieke Opveiling worden verkocht.

JEOSUAH DESOLA.

UITTREKSELS VAN DE NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

Madrid, 3den Nov.—De hertog del Infantado is met de Apostolischen in onmin geraakt; zy willen reeds niets meer van hem hooren, en ook heeft de politie reeds hare aandacht op de komplotten gevestigd, die, naar men zegt, tegen hem gesmeed worden. Daaruit volgt, dat gezegde hertog, zich, na drie dagen lang in het ministerie geweest te zyn, in eenen zeer netelligen toestand bevindt. Daar zyne geheime staatkonde geenzins strookt met die der genen, welke hem in het ministerie hebben doen plaatsen, bevindt hy zich thans op zich zelven en zonder hulpmiddelen, dewyl daarenboven zyne openlyke staatkunde zeer wat afwykt van de lyn, welke de heer Zea zich opzigtelyk dat gewigtige gedeelte had voorgeschreven, zoo kan de hertog geenzins op denzelfden steun en op dezelfde hulpbronnen van buitenlands, welke zyn voorganger genoten heeft, hopen; ook zien wy reeds hoe Frankryk de betaling dringend vordert van de 45 000 000 realen, welke op de volgende wyze geschieden moest, te weten: 10,000,000 in de loopende maand, en 35,000,000 op den 1sten January.

Hy is vier dagen achter elkander te Madrid geweest, om met zyne ambtgenooten te beraadslagen; de directeur der amortisatie kas is insgelyks daarby geroepen geweest, om dat men, naar er gezegd wordt, in de tegenwoordige omstandigheden, besloten schynt te hebben, om tot de voor dat gedeelte van den publieken dienst bestemde sommen toevlugt te nemen; maar daar zelfs de ongenoegzaamheid van deze alle hoop beneemt, om zich te kunnen redden, heeft men zich tot eenige onzer bankiershuizen gewend, die echter onverbiddelyk gebleven zyn, zoo dat men ten laatste den thesaurier generaal last tot betalen gegeven heeft, dewelke, zoo hy zulks moet doen, noodwendig buiten staat zal geraken, om, gedurende de volgende drie maanden, eenen penning voor dezelfde onderwerpen meer uit te betalen, zelfs niet voor de civiele lyst.

Het is derhalve onmogelyk, dat de thesaurier generaal zal kunnen uitbetalen, zoo dat de hertog del Infantado met minder middelen, veel grooter zwarigheden dan zyn voorganger zal te overwinnen hebben.

De heer Zea bevindt zich steeds te Madrid, en zyn huis is nog de gewone vergader plaats der ambassadeurs en van een groot aantal hovelingen, waaruit men besluit, dat de ongenade van dezen minister misschien van geen langen duur zoude zyn, daar is inmiddels nog niets bepaald wegens het traktement, dat hy in het vervolg zal genieten.

Daar is een zeer vreemd gerucht ten zynen opzigte in omloop; ik zal u hetzelve verhalen zonder er eenige aanmerking by te voegen: Men zegt dan, dat de markies de Moustier het grootkruis van het legioen van eer voor den heer Zea had medegebragt, maar, te Bayonne, instructien van den heer Villele bekomen had, om hetzelve niet te behandigen, alvorens nadere bevelen te hebben ontvangen.

London, 8sten Nov.—Het aantal indiaansche vrouwen, welke in vier jaren, van 1820 tot 1823, in Bengalen verbrand zyn, is geweest: in 1820, 597; in 1821 654; in 1822, 583, en in 1823, 573 In het presidentschap van Bombay zyn, in 1820, 66; in 1821 50, in 1822, 47, en in 1823, 38 vrouwen verbrand.

Alleenlyk in het distrikt van Calcutta zyn er, in 1823, niet minder dan 340 verbrand; het is opmerkenswaardig, dat, terwyl deze barbaarsche gewoonte in het binnenste van Indië vermindert, dezelve in het land, alwaar de Engelsche invloed meer magt moest hebben, met meerdere dweepzucht opgevolgd wordt.

Den 12den Nov.—De heer Hurtado, minister van Colombia, is gisteren door den heer Canning aan Z. M. voorgesteld; hy heeft zyne geloofsbrieven overhandigd en is zeer gunstig ontvangen geworden. Dit is de laatste daad, welke eenen grooten nationalen maatregel voltooit, en die de minste niet is onder den genen, welke de buitenlandsche staatkunde van Groot Brittanje, gedurende de laatste drie jaren, gekenmerkt heeft.

Colombia is plegtig toegelaten onder het getal der vereenigde onafhankelyke staten. Wy hebben een traktaat van koophandel met hetzelve onderhandeld, geratificeerd en uitgewisseld, wy hebben eenen Engelschen minister benoemd, om in deszelfs hoofdplaats te resideren; wy hebben een Colombiaansch minister ontvangen, by het Britsch gouvernement geaccrediteerd. Weldra zullen Mexico en Buenos Ayres, en ook, binnen kort, Chili en Peru, dezelfde autentieke verklaring hunner onafhankelykheid bekomen.

Parys, 8sten Nov.—Daar het, by de tegenwoordige afscheiding van het Braziliaansche Ryk van dat van Portugal, niet onverschillig kan zyn, met de statistiek der beide Ryken bekend te zyn, zoo leest men heden met genoegen in het *Journal des Debats* de volgende tabel, getrokken uit het *Essai Statistique* van den heer Balbi.

De scheiding tusschen het keizerryk Brazilie en de Portugesche monarchie, heeft ongetwyfeld by onze lezers het verlangen doen ontstaan, om eenig begrip te hebben van de uitgestrektheid, de bevolking en de hulpbronnen dier beide Mogendheden. De volgende opgaaf zal hun kunnen te vreden stellen: Het koningryk Portugal heeft eene uitgestrektheid van 1,782 vierkante mylen en 3 173,000 zielen; de Afrikaansche kolonien. 28 489 vierkante mylen en 1,048,000 zielen; te weten: Madera, enz. 18 vierkante mylen en 108,000 zielen; de Azorische eilanden, 52 vierkante mylen en 200.000 zielen; het gouvernement Angola of Congo 14.750 vierkante mylen, en 376.000 zielen; het gouvernement Mozambique 13 500 vierkante mylen en 286,700 zielen; Kaap Verdische eilanden, enz. Aziatische kolonien: te weten, de gouvernementen Goa, Timor en Macao, 312 vierkante mylen en 575 9009 zielen; totaal, 30,523 vierkante mylen en 4.796,000 inwoners. Met den aangroei der drie laatste jaren kan men het portugesche gebied. schatten op 4,900,000 onderdanen, waarvan omtrent 3.600,000 Portugezen, 600,000 Negers, 400,000 Indianen, Chinezen, enz. De inkomsten van 1822 bedroegen meer dan 17 millioen crusados (ongeveer 25 millioen franken); de uitgaven 21 millioen crusados (of omtrent 32 millioen franken). Portugal had 4 linieschepen, 11 fregatten en 30,000 man landtroepen.

Het keizerryk Brazilie, zonder de Banda Oriental of Cisplatina, heeft, over 140 625 vierkante mylen, eene bevolking, die in 1817, volgens de telling. 3,617,900 zielen bedroeg, maar welke, met den aangroei van acht jaren, thans meer dan 4 millioen bedragen moet. Dezelve bestaat uit de volgende volksklassen: Blanken, 900,000; Neger slaven, 1 900 000; vrye Negers, 160,100; vrye Mulatten, 500 000; Mulatten slaven, 200 000; Indianen, 440 000. De inkomsten bedroegen 28 a 29 millioen franken. De uitgaven onbekend. Marine, twee of drie linieschepen. Geregelde armee, 10,000 man, met 50,000 militie soldaten. Uitvoer van Portugal naar Brazilie in 1806, voor de waarde van 21 millioen crusados. Uitvoer van Brazilie naar Portugal, voor 35 millioen crusados. Vervoer van Negers uit de Portugesche bezittingen naar Brazilie, 30 000 zielen per middelbaar jaar.

Den 15den Nov.—Men verneemt met volkomen zekerheid, dat de onmetelyke kapitalen, door Engeland gebezigd tot verschillende gewigtige ondernemingen in het gewezen Spaansch Amerika, op het punt staan om goede vruchten te dragen; onder anderen gaf, in het begin van September ll., de myn van Tepeyac, in de provincie Guanaxuato, welke ontgonnen is door de Anglo Mexikaansche kompagnie, reeds zuiver 15 000 piasters in de week, na aftrek van alle onkosten; en in het algemeen leverden op dat tydstip de werkzaamheden van alle nieuwe Engelsche kompagnieschappen in Spaansch Amerika de gunstigste uitzigten op.

Het *Journal de Commerce* spreekt weder van de uitvinding van eenen onzer oude officieren, wien het gelukt is, een mekanieken brander tot stand te brengen, voor vattende op bloote aanbotsing, en met geringe kosten te vervaardigen. Hy acht dit werktuig van vernieling, byzonder dienstig voor de Grieken.

Den 16den Nov.—De president van Hayti, Boyer, heeft den aanbouw van verscheiden stoomschepen, zoo in Frankryk als in Engeland gelast.

Hamburg, 16den Nov.—In Zweden heeft men eene proeve genomen, van een stoomballon. Deze bol, welke van leder gemaakt is, bevat een volkomen appartement. Deszelfs hoogte is 53 voeten en de omtrek 290. De professor in de scheikunde *Portlern*, welke dien bol onder zyn toezigt heeft doen vervaardigen, hoopt denzelven te zullen kunnen besturen.

April 7, 1826.

FOR NEW YORK,

The regular trade Ship

DOUGLASS,

O. FOWLER, Master.

For Freight or Passage, apply on board or at the Counting House of

JOSEPH FOULKE.

☞ The public is hereby cautioned not to trust any of the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Captain or Consignees.

Den 4den April 1826.

TE koop op zeer voordeelige voorwaarden, en intusschen te huur.

Een Huis en Erve No. 102, staande en gelegen in de Willemstad, Wyk No. 2.

Eene Buitenplaats No. 184, genaamd de Goede Hoop, gelegen op Pietermaai in de Wyk No. 3.

Een Huis No. 225, aan de Overzyde der Haven in de Wyk No. 4.

Alle behoorende tot den Boedel van wyle Vrouwe GEERTRUIDA BERCH, gesepareerde Echtgenoot van den Weled. Heer ALEXANDER EVERTSZ.

De genen die daarin gading hebben, gelieven zich by de ondergeteekende Executeuren in den voormelden Boedel te vervoegen.

C. L. VAN UYTRECHT.
W. PRINCE.

Den 7den April 1826.

BEKENDMAKING.

DE Executrice en Executeuren in den Boedel van Wylen den Heer C. L. PARKER, zullen op Maandag den 17den dezer op Publieke Opveiling doen verkoopen:

De onlangs te Nieuw York nieuw opgebouwde Schoener JAMES, benevens 18 koppen Slaven &c. &c. Zullende de koop konditien op dien dag bekend gemaakt worden.

Lyst der sedert den 31sten Maart tot den 7den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

Abram Dixon	Louisa Chur Din
Taletta Hutchings	Jose Antonio Echenagusia
A. Mattey	Anna Olbino
M. L. Penba	Adela Bretie
S. Lyon	Matias Levy
Ana Neera	Carlos Coudevile
Aysili Munchis	
Philip Robinson	

Curaçao den 7den April 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

1.	golet Florentina, Ras,	St. Domingo
3.	—— Union Filantropica, Ferrer,	St. Jans Baai
	—— Anita, Hansen,	Coro
4.	—— Maria Catharina, Danies,	Pto. Cabello
5.	—— Dos Amigos, Urturbe,	Coro
	—— De Gezusters, Arends,	Aruba
6.	schip Douglass, Fowler.	New York

UITGEKLAARD—APRIL.

3.	brik Christina, Rahlff,	Maracaybo
	bark De Hoop, Molina,	Coro
4.	golet Maria, Van Luyck,	St. Martha
	—— Cornelia, Möller,	Puerto Cabello

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 9den April, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Wy hebben eenige Jamaiksche kouranten doorgelezen, uit dezelven blykt, dat de Reglementen van het Engelsche Parlement betrekkelyk der Negerslaven, op het eiland Trinidad en op Demerarie reeds ten uitvoer gebragt worden, wyl deze plaatsen veroverde kolonien zyn, die geene eigene wetgevende magt hebben, en met welke het Parlement besloten had het eerst te beginnen, tot eene proef, welke welslagende tot alle Engelsche kolonien zoude uitgestrekt worden.

De ingezetenen dezer twee genoemde kolonien zyn zeer ontevreden hierover en hebben hunne kouranten gebruikt als de organen van hunne ongenoegdheid. Onder anderen geven zy openlyk te kennen dat Groot Brittanje hare West Indische Kolonien zoekt te vernielen, wyl dezelve thans niet meer belangryk voor haar zyn, daar zy zulke uitgestrekte en ryke bezittingen in de Oost Indië heeft, waar zy zeker deze nieuwe wetten en reglementen niet zal invoeren, enz.

Het gevolg dezer en andere uitdrukkingen is geweest, dat de gouverneur van Demerarie de Drukpres met al derzelver toebehooren in beslag genomen heeft, zoo dat de uitgeving der kouranten aldaar opgehouden heeft. De uitgever van de kourant van Trinidad heeft insgelyk met de uitgeving van zyn kourant opgehouden en is naar Engeland vertrokken, zynde zyne voornemens om in Londen een weekblad uitte geven, hetwelke alleen strekken zal, om de ware belangen der Engelsche West Indische Kolonien bekend te maken.

Het volgende is de vertaling eener Proclamatie van den President van Hayti, waaruit onze lezers zullen bemerken, dat de onderhandelingen, tusschen Frankryk en Hayti afgebroken zyn. Het schynt dat de staking dezer onderhandelingen moet gezocht worden in de verschillende uitleggingen der akte van onafhankelykheid van Hayti gedagteekend 17den April 1825. De koning in zyne ordonnantie beschouwt St. Domingo als zyn eigendom, en om het geluk van zyne onderdanen te bevorderen, vaardigt hy eenige besluiten af; in een van dewelken hy aan de tegenwoordige inwoners van het Fransche gedeelte van St. Domingo de onafhankelykheid schenkt; en in de anderen wordt hunne handel geregeld. Boyer de President van Hayti, integendeel ziet in deze akte, niet dan eene formaliteit by welke Frankryk voor de oogen van andere natien erkent, iets dat zy reeds sedert 22 jaren waren, en voor welke moeite zy hem ook betalen, zoo dat zy den koning niet aanzien als hun souverein, die hun een weldaad bewyst maar als iemand aan wien zy geene verpligting hoegenaamd hebben, wyl zy hem voor de moeite eene formaliteit betalen.— Ook is de koninglyke ordonnantie zeer dubbelzinnig; zy geeft alleen de onafhankelykheid aan de tegenwoordige inwoners, en beschouwt zich dus als hunnen leen heer (Souverein) die regt heeft, om in het vervolg van tyd over hen te beschikken. By eenen volkomen afstand moest de koning verklaard hebben, dat hy afstand deed voor zich en zyne opvolgers op alle regten op Hayti, voor altyd enz.

REPUBLIEK VAN HAYTI.

PROKLAMATIE.

Jean Pierre Boyer, President van Hayti.

Haytianen!—De magt waarmede gy my door de konstitutie bekleed hebt en het vertrouwen waarvan gy my in de dringenste omstandigheden zoo veel bewyzen gegeven hebt, hebben my ten allen tyde eene eerlyke verpligting opgelegd, om ter uwer kennisse te brengen, hetgene ik ondernomen heb, om uw geluk te verzekeren, en de regten, die gy zoo roemryk verkregen hebt te beiligen.

Myne proklamatie van den 11den July 1825, heeft U aangetoond den uitslag der onderhandelingen, welke in deze hoofdstad met de afgezanten van Zyne Allerkristelyke Majesteit gesloten zyn geworden. Schoon wy de akte, welke de erkenning der onafhankelykheid van Hayti in zich bevat aangenomen hebben, zyn wy echter niet onkundig geweest, van de duistere uitdrukkingen die dezelve bezat. Wy hebben toen reeds vooruit gezien de verschillende uitleggingen, welke men aan dezelve zou kunnen geven, maar wy hebben gedacht het Fransche gouvernement te zullen beledigen om by hetzelve andere gedachten en andere voornemens te veronderstellen dan die, welke in eene dusdanige verklaring, alleen den souverein die dezelve afgekondigd heeft, konnen vereeren en zynen naam vereeuwigen.

Zoodanige dure belangens, zoodanige geheiligde regten, als die van het vaderland, konnen ook niet overgelaten worden aan het willekeurige der uitleggingen. Myn pligt heeft my eene uitlegging doen eisschen, en ik heb zulks gedaan.

De kommissarissen, die ik tot dat oogmerk met de noodige magt bekleed heb, en die ook buiten dien belast zyn geweest, om in Frankryk de handels betrekkingen tusschen de beide landen te regelen, zyn terug gekomen. Zy hebben al hunne pogingen aangewend, om hunne missie waardiglyk te volbrengen, maar zy hebben niet kunnen erlangen, hetgene hun byzonderlyk aanbevolen was afteeisschen. De wezenlyke punten der overeenkomst welke zy my overgezonden hebben, komen niet met de belangen van Hayti overeen, en de voorzigtigheid heeft ons ten dezen opzigten niets doen besluiten, in de gegronde hoop dat de nadere uitleggingen der gewenschten uitslag zullen leveren.

Ik ben er verre af om het minste tegen de opregtheid der inzigten van het Fransche ministerie vooringenomen te zyn. De tyd zal ongetwyfeld tot onderlinge voldoening verklaren de gewigtige punten, waarop onze pligten van ons eisschen de strikste oplettendheid te vestigen. Niettemin zal ik trachten steeds myne pligten te volbrengen, om dat de goede trouw, de voorname regel van gedrag moet zyn, van hen die den staat regeren.

Intusschen, volgens den toestand der zaken, ben ik aan myzelve, aan myn vaderland en aan de geheele wereld verschuldigd, om plegtiglyk den zin te verklaren, waarin het gouvernement van Hayti, de ordonnantie van den 17den April aangenomen heeft.

" Sedert 22 jaren geleden, werkelyk vry en onafhankelyk zynde, heeft Hayti uit deze ordonnantie niets anders begrepen, dan de verklaring ten haren opzigte van eene formaliteit, om voor de oogen der wereld het gouvernement van een volk, dat zich in eenen souvereinen staat gevormd heeft, te wettigen. Het is deze formaliteit, waaruit volgt het afstand doen van den koning van Frankryk, zoo voor zich als voor zyne opvolgers, van alle souvereiniteit over het grondgebied der Republiek welke wy verkregen hebben, onder eene schadeloosstelling, waarvan de eerste vervaltyd is reeds betaald geworden, en de anderen even zoo, op de bepaalde tyden heiliglyk zullen voldaan worden. De tegenwoordige wetgevende magt heeft, door deze schadevergoeding eene *Nationale schuld* te verklaren, nieuwe bewyzen gegeven der aangebodene waarborgen door de Republiek, voor de goede trouw van haar gouvernement.

Dus, geen de minste twyfel kan er plaats hebben dat deze verklaring, de eenige redelyke uitlegging is der ordonnantie welke de onafhankelykheid van Hayti erkent; eene uitlegging welke ten andere, op eene natuurlyke wyze overeenkomt met de voorgaande manifesten van het gouvernement."

Medeburgers!—De verklaring van uwen eersten magistraat, stemt volkomen in met uw onwrikbaar voornemen, welke reeds langen tyd algemeen bekend was. Bewaart het karakter, waaraan gy den rang dien gy thans bekleedt, verschuldigd zyt; dat de goede trouw steeds het kenmerk zy van uwe handelingen en der betrekkingen van den handel met vreemdelingen; verdubbelt uwen yver om uwe velden vruchtbaar te maken: uwe werkzaamheid zal U de middelen aan de hand geven, om uwe betrekkingen uit te breiden, en zy zal U beter de aangenaamheden van eene wyze vryheid leeren schatten.— Behoudt voor de wetten de diepste achting en voor uwe opperhoofden die er de uitvoerders van zyn het vertrouwen en de gehoorzaamheid, die gy aan hen verschuldigd zyt. Vergeet niet dat eendragt steeds uwe grootste magt zal uitmaken; wydt aan het vaderland de zuiverste liefde; en dat alle dagen uwe erkentelyke harten, het Opperwezen den hulde toebrengen, welke de klaarblykelyke bescherming, welke hy U verleend heeft, oplegt.

Soldaten!—Gy, wien opgelegd is, de byzondere zorg van de verdediging van het vaderland, hetzelve ontslaat U niet van de pligten, welke ik hier aangehaald heb. Gy hebt reeds den maatstaf gegeven van hetgene dapperheid geleid door vaderlands liefde kan verrigten. Betoont U in alle omstandigheden, getrouw te zyn aan de eer en aan uwe pligten. Ik stel mynen roem in uwe gehegtheid, gelyk ik myn geluk stel in de roem van myn land.

Gegeven in het Nationale Paleis te Port-au-Prince, den 5den Maart 1826, het 23ste jaar der onafhankelykheid.

BOYER.

Wy plaatsen hier de volgende oproeping uit de Nederlandsche Staats Courant; hoewel dezelve zeer laat verschynt, dachten wy dezelve nog belangryk genoeg om geplaatst te worden. Wy hebben de Staats-Courant, waarin zy geplaatst was niet eerder kunnen bekomen.

De Minister voor de Marine en Kolonien, brengt ter kennis van de belanghebbende reeders en eigenaars van schepen, op de West Indiën varende, dat, voor zoo ver zy zich, hetzy reeds nu of gedurende den jare 1826, in de omstandigheid mogten bevinden, dat zy voor hunne schepen, naar de West Indiën bestemd, geene volle lading kunnende bekomen, in derzelver belang, mogten genegen wezen, derzelver gedeeltelyke of onvolledige ladingen verder aan te vullen, en wel met steenkolen, zoo als ook des noods daarmede, als ballast, hunne schepen, hetzy geheel of gedeeltelyk, te doen beladen, by gebreke van meer voordeelige bevrachtingen, aan de voormelde reeders en eigenaars, des verkiezende, van 's Ryks wege, de gelegenheid wordt aangeboden; mits voor eenen alleszins matigen prys, tot het vervoer naar Curaçao van steenkolen, in zoodanige hoeveelheid als de in derzelver bodems anders overblyvende ruimte zal toelaten in te nemen.

De zoodanige belanghebbenden, als mogten verlangen van de by deze aangeboden wordende gelegenheid gebruik te maken, kunnen zich dan, en wanneer zy een schip in lading hebben, hetzy in persoon, hetzy by geschrifte, vervoegen of onmiddelyk aan hem Minister of aan eene der naastby zynde directien van de Marine, respectivelyk te Amsterdam, Rotterdam en Vlissingen, en wel met byvoeging van de navolgende opgaven, als:

1. Van den naam en de soort van het schip, den naam van deszelfs gezagbebber of kapitein, en dien van den reeder of eigenaar;

2. Van de zoodanige ruimte, als de aangeboden wordende bodem nog ter beschikking heeft, en wel in Nederlandsche tonnen, iedere ton gelykstaande aan duizend nederlandsche ponden, vertegenwoordigd door anderhalf maal den teerling der nederlandsche el;

3. Van de plaats alwaar het schip zich bevindt;

4. Van de dagen, op welke zy zullen verlangen, dat de inlading der steenkolen zal plaats hebben; en

5. Van den prys, per nederlandsche ton,

waarvoor het onderhavige vervoer wordt aange boden.

De hoofd voorwaarden van 's Ryks wege zyn:

A. Dat de inlading voor rekening van het Ryk zal geschieden, doch dat, wanneer daartoe ligters of een ligter mogten vereischt worden, de kosten daarvan zullen komen ten laste van den aannemer.

B. Dat de lossing, te Coraçao, geheel en alleen voor rekening van het Ryk zal plaats hebben, en wel binnen de veertien dagen, te rekenen van het tydstip, dat de kapitein of schipper zal verklaard hebben, tot de lossing in staat te zyn; zullende, voor iederen overlegdag, betaald worden de som van dertig guldens. Hiervan worden uitgezonderd de dagen, gedurende welke, uit hoofde van storm of andere onvoorziene toevallen, de lossing niet mogt kunnen plaats hebben.

C. Dat de betaling, na getrouwe uitlevering, te Curaçao, der ingeladene steenkolen, hier te lande op de gebruikelyke wyze zal geschieden, zonder eenige andere korting dan die der leges.

D. Dat de kosten van leges, zegels en die der registratie regten, wegens het kontrakt, komen ten laste van den aannemer.

's Gravenhage, den 27sten October 1825.

De minister voornoemd,

ELOUT.

UITTREKSELS VAN NIEUW YORKSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Maart 13.

Het dagblad van Frankfort van den 8sten January vermeldt op gezag van eenen privaten brief van Smyrna, gedagteekend den 2den December, het zeilen van het Egyptische eskader naar Missolonghi, om dat de Grieksche vloot, welke voorgenomen had, om de Turksche vloot aantevallen, op het gezigt van de Egyptenaren de vlugt genomen heeft. Om deze helden geduchter te maken, heeft de Egyptische bevel hebber zekerlyk een beslissende maatregel genomen, in de aanstelling van een' officier, wiens pligten van een' merkwaardig treffend aard zyn; de Pacha, wiens geest men by vorige gelegenheden veel geroemd had, heeft aan boord van elk Egyptisch schip een man gesteld, die orders heeft "om den kapitein het hoofd aftehouwen, zoo hy zyne pligt niet doet."

De *Algemeine Zeitung* van den 6den January behelst een artikel gedagteekend Konstantinopolen 10den December betwelke meldt dat het bevestigd is geworden dat kapitein Pacha een gedeelte van zyne expeditie te Missolonghi aan land gezet had; waarby gevolgd wordt, dat die plaats spoedig zal moeten overgaan.

Hetzelfde artikel bevestigt de vorige berigten, dat de Porte op aanrading van Ibrahim Pacha, overgegaan is om met de Grieken te onderhandelen.

Over dit belangryk punt zegt men "de vermaarde Hussein Bey, voormaals direkteur der Arsenalen en Nedjer Effendi, Agent van den Onderkoning van Egypte, waren onverwachts vóór den Divan ontboden en gezonden naar de Morea op eene Missie. waarvan men zegt het oogmerk te zyn, om de Grieken door onderhandelingen te onderwerpen."

De gevoelens hierover zyn verschillend. Men is echter in het algemeen overtuigd, dat de Porte zoodanig een maatregel niet zou genomen hebben, dan in de grootste noodzakelykheid.

Parys, Jan. 14.—Het gerucht liep op de beurs in Londen, dat er eene insurrectie onder het gepeupel te Madrid heeft plaats gehad. Dit gerucht heeft veroorzaakt de daling van één frank in de Spaansche obligatien.

Uittreksels van eenen brief gedagteekend Havanna, den 21sten February.

"Het eskader bestaande uit de fregatten Lealtad, Iberia, Perla, Sabina en Casilda, en de schoener Habanera, onder het bevel van kommodore Laborde, vertrok op laatstleden Zondag naar St. Jago, en na aldaar een regiment troepen aan land gezet te hebben, zeilden zy naar eenen kruistogt, vermoedelyk vóór Cartagena; maar hunne verdere bestemming is nog niet stellig bekend.

"De twee eerste schepen zyn gemonteerd met 50 en de drie anderen met 44 stukken geschut."

Maart 14.

De toestand van Cuba.

Wy vernemen van een' Heer, die de beste gelegenheid had met de eerste klasse van menschen op dat eiland te verkeren, dat het grootste gedeelte der bevolking, te weten, de eigenaars van landen en slaven, zeer genegen zyn tot eene separatie van het Moederland; dat zy geene hoop hebben, om hunne onafhankelykheid te bewerkstelligen dan door de hulp van de Zuid Amerikaansche Staten; en dat zy bedocht zyn om de hulp van deze staten interoepen, uit vreeze dat zy met zich "ten eerste zullen invoeren, de bevryding der slaven"; zelfs wanneer de aanval niet mogt vergezeld worden, met de bevryding der slaven, zyn zy bevreesd dat zulks de gevolgen er van mogt wezen. De Zuid Amerikaansche Staten aan de andere kant, zyn begerig, uithoofde van hunne eigene zekerheid om de onafhankelykheid aan Cuba te geven, maar zy wenschen met zich in te voeren, hunne eigene grondbeginzelen der bevryding. Tenzy er eenige verzekeringen kunnen gegeven worden, om de vrees der inwoners van Cuba weg te nemen, is het niet waarschynelyk dat de geprojecteerde aanval hunne hartelyke medewerking en goede wenschen zal erlangen.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, March 13.

From the London Courier, Jan 14.

The important Russian State Papers, which we publish will be read with deep interest.—For a long series of years, there have not been State Papers communicated to the world of greater interest, or of more importance. Still however, they leave a chasm, which may not be very speedily supplied. We yet remain unacquainted with the causes which originally induced Constantine to renounce his rights of primogeniture. This proceeding we are hardly disposed to regard as a voluntary one. It was, doubtless, the result of circumstances which made it imperative upon him at that time to take such a step; and the diplomatic form of completing the business followed as mere matter of course.—The subsequent determination of Constantine to adhere to the renunciation he had declared, appears, from the documents referred to, to have been perfectly spontaneous. Altogether, the transaction is singularly curious in every point of view. It remains to be seen, whether a private family arrangement of this kind, altering the succession to the throne by setting aside the rightful claimant, will be acquiesced in by the Russians themselves, without any further statement than what they now have, as to its real causes. One important point, meanwhile, is solemnly established in these official papers, that the crown of Poland remains incorporated with the imperial one. Constantine claims nothing in exchange for what he has surrendered, but to remain as he is; an extraordinary instance of moderation, if it be moderation, or of submission, if necessity dictated the course he has pursued.

MANIFESTO OF THE EMPEROR NICHOLAS I.—IMPERIAL CORRESPONDENCE, &c. &c.

The Imperial Russian Field Yager, Ensign Wimmer, who arrived at Berlin on the 4th inst. from St. Petersburgh, brought with him the following important intelligence:—

"Petersburgh, Dec. 26.

Whereas his Imperial Highness the Grand Duke Constantine has declared that he will resolutely adhere to his former abdication of the Imperial Crown, the Grand Duke Nicholas has, to day, ascended the Throne of the Russian Empire, and all the proper Authorities, and the different divisions of the Army, have taken the Oath of Fidelity to his Imperial Majesty. In reference to this important event, the following Imperial Manifesto has appeared:—

MANIFESTO.

By the Grace of God, Nicholas I. Emperor and Autocrat of all the Russians—

In the grief of our heart, amidst the general pain which oppresses us, our Imperial House, and our beloved Country, we can only bend before the impenetrable decrees of the Almighty, and we can only seek for strength and consolation with him. It has pleased him to call before him the Emperor Alexander I. of glorious memory, and we all have lost a father, a ruler, who, during 25 years, was the happiness of Russia and of us,

When, on the 27th Nov. the information of this disastrous event reached us, we hastened, even in this moment of the most acute grief, to fulfill a sacred duty, and, listening only to the dictates of our hearts, we rendered the oath of fidelity to our elder Brother, the Cesarowitch Grand Duke Constantine as legitimate Heir to the Russian Throne in virtue of primogeniture.

Scarcely had we discharged this sacred duty when we were apprised by the Senate that there had been deposited in their hands, on the 15th October 1823, a letter, with the seal of the deceased emperor, and with the superscription in the own hand writing of his imperial majesty: "To be preserved by the Senate until my further commands; in case of my death, however, this packet is to be opened, in an extraordinary sitting, before any other act is proceeded in:" that this most gracious command has been complied with, and that the following documents were contained in the packet:—

1. A letter of the Cesarowitch Grand Duke Constantine, dated 14th January 1822, addressed to his majesty the deceased Emperor, by virtue of which his imperial Highness renounces his succession to the throne, belonging to him by primogeniture.

2. A manifesto, dated August 16 1823, bearing the autograph signature of his imperial majesty, whereby his majesty, after the ratification of the deed of abdication of the Cesarowitch Grand Duke Constantine, establishes that we, the next in age, are Heir to the Crown, according to the fundamental laws of the Empire

We were further informed that documents of the same tenor had been deposited with the directing Senate, with the Holy Synod, and in the Cathedral Church of the Ascension at Moscow.

These informations could not alter our resolution once taken. We observed in these documents only a renunciation of his Imperial Highness during the life of the Emperor and confirmed by the consent of his Imperial Majesty; but we had neither the wish, nor the right, to consider this abdication, which when it took place was not proclaimed publicly, and had not received the power of a law, as irrevocable. We would manifest by this our veneration of the first fundamental Law of our Country, and of the unalterable order of succession, and faithful to the oath we had taken, we insisted that the whole Empire should follow our example.

Under these momentous circumstances it was not our intention to dispute the validity of the resolution pronounced by his imperial highness, much less was it our intention to bring ourselves in opposition to the will of the deceased emperor, our common father and benefactor, which will always remain sacred to us. We endeavoured solely to protect the law, regulating the succession to the throne, from every infringement, to shew the purity of our sentiments, and not to leave our beloved country one single moment in uncertainty respecting its legitimate sovereign.

This resolution, taken with a pure conscience, and before God the Almighty, was blessed and approved by her majesty the empress Maria, our much beloved mother.

Meanwhile the mournful account of the decease of his majesty had reached Warsaw, direct from Taganrok, on the 25th November, and consequently two days prior to its being received here. Firm in his resolution, the Cesarowitch grand duke confirmed the same on the following day, by two acts, dated 26th November, and commissioned to our beloved brother the grand duke Michael, to convey to us. These acts consisted in—

1. A letter to her majesty, the empress, our much beloved mother, in which his imperial highness renews his former resolution, supports it by the copy of a rescript of the deceased emperor, dated the 22d February 1822, and serving as an answer to the act of abdication; and finally renounces solemnly all his claims to the throne and successors, according to the appointments contained in the fundamental law of the succession.

2. A letter directed to us, wherein his imperial highness, anew, declares his former resolution, gives us the tittle of imperial majesty, and reserves for himself, only, the former one of Cesarowitch, and calls himself the most faithful of our subjects.

However decisive these acts were, and although they proved to occular demonstration that the resolution of his imperial highness was irrevocably fixed, yet our sentiments, and the situation of affairs, induced us to defer the publication of the aforesaid acts, until the will of his imperial highness with regard to the oath taken by us and the whole empire should be declared.

Whereas we have now also received on the part of his imperial highness this last declaration of his will, we communicate the same to our subjects, accompanying it by the following documents:—

1. The letter of his Imperial Highness the Cesarowitch Grand Duke Constantine to the deceased Emperor Alexander.

2. The answer of his Imperial Majesty.

3. The manifesto of the deceased Emperor, which confirms the abdication of his Imperial Highness, and recognises us as successor to the throne.

4. The letter of his Imperial Highness to her Majesty the Empress, our much beloved mother.

5. The letter of his Imperial Highness directed to us.

In conformity with all these documents, and with the fundamental law of the empire regarding the order of succession—full of veneration for the impenetrable decrees of a guiding Providence—we now ascend the throne of our ancestors, the throne of the empire of all the Russias, as well as the thrones inseparable therefrom—that of the kingdom of Poland, and the grand duchy of Finland, and command, 1. That the oath of alligeance be rendered to us and to the heir of our throne, the grand duke Alexander, imperial highness, our much beloved son.

2. That the period of our ascension to the throne, be calculated from the 19th November, 1825.

Finally, we call upon all our faithful subjects to join us in fervent prayers to the Almighty, that he will grant us strength to bear the burthen he has, in his Divine Providence, laid upon us, that he may preserve in us the firm resolution to live solely for our beloved country and to tread in the footsteps of the Monarch whom we now deplore.

May our reign be nothing but a continuation of his, and may we fulfil all the wishes for Russia's happiness, which animated him whose sacred memory shall preserve in us the endeavour and the hope, to merit the blessing of Heaven, and the love of our people.

Done in our Imperial Residence, St. Petersburgh, the 12th December, in the year of Salvation, 1825, and first of our reign.

(Signed) NICHOLAS.

(*To be continued*)

Extract of a letter dated Havana. Feb 21, 1826.

"The squadron, consisting of the Lealtad, Iberia, Perla, Sabina, and Casilda frigates, and Habanera schooner, under the command of Commodore Laborde, sailed on Sunday morning last for St. Jago, and after landing there a regiment of troops, they proceeded, it is supposed to cruise off Carthagena, but their future destination is not positively known.

"The two first ships rate fifty guns, and the three others forty four guns.

"The British brig Ferret has sent another slave ship into port with negroes—this makes the second within a month."

BOGOTA, FEB 2.

ENGLAND.

Monday, the ratified treaties between England and Colombia were exchanged by Mr. Secretary Canning and Mr. Hurtado.

London, Nov. 12.

Mr. Hurtado, the Colombian minister, was yesterday presented to his majesty by Mr. Canning, delivered his credentials, and was most graciously received. Here then, we have the final act necessary to complete that great national measure which will not be among the least memorable of those which have distinguished the foreign policy of England during the last three years. Colombia is solemnly admitted within the pale of Independent States. We have negotiated, ratified, and exchanged a commercial treaty with her; we have appointed a British minister to reside in her capital; we have received a Colombian minister, duly accredited, to the government of Great Britain.—Mexico and Buenos Ayres will speedily follow: Chile and Peru may not be far behind, in receiving the same authentic declaration of their independence. What a theme for the politician, the statesman, and the philosopher, who throws a prophetic glance upon the future! What a gigantic stride the New World may be said to have taken within the last half century, when, from the gulf of St. Lawrence to the Straits of Magellan, and from the Atlantic to the Pacific, not an inch of that vast continent but was held as the colonial dependencies of the Old World! Now, with a comparatively insignificant exception, the whole mass or its civilized population has cast off their vassalage, given to themselves free institutions, and are taking, or preparing to take, coordinate rank, in the abstract at level, with the potent Monarchies of Europe from whence they sprung. Divesting this subject, on the one hand, of the political considerations which attach to it, from temporary causes, it opens a vast volume to the philosophical observer; while, on the other, it is scarcely less important or interesting, when regarded merely as a question of profound national policy.

London, Oct. 28.

The latest advices from Madrid continue to speak of a composition being about to be proposed, to be paid by the new States of America as the price of their recognition by Spain. The time has been when such a proposition (grounded ostensibly on the value of fortresses, or other national establishments, to be surrendered by Spain) might have been entertained by these several States, and when the acceding to it on their part would, in money alone, have cost them no greater expence than that which has since devolved upon them by the prosecution of the war to its termination. But we must confess, that, greatly as we should desire to see any measure adopted which should once and for ever put an end to the question between Spain and her late colonies, we see no rational hope of this desirable object being accomplished by the requisition of any sum of money from the latter.

These several States have entered into treaties of alliance with each other, offensive and defensive. The last of these treaties, which was between Colombia and Guatemala, is now lying on our table, and we find in it the same clause which has been contained in all the rest, viz. that "they expressly and irrevocably bind themselves not to accede to any demands for indemnity which may be set up by Spain, or any other nation on her behalf, for the loss of her former supremacy over these countries; neither to enter into any treaty with Spain, or any other nation, to the prejudice of their independence, but to sustain, on all occasions, and in all places, the dignity and energy of free, independent, friendly, fraternal, and confederated nations." This condition has been solemnly subscribed by Mexico, Colombia, Buenos Ayres, Guatemala, Peru, and Chile.—For the keeping alive the provisions of these several treaties, a sort of permanent Congress sits at Panama, consisting of two Deputies from each State, where all matters concerning their common interests are discussed. We cannot, therefore, but ask, looking at the actual situation of these several countries, what rational prospect there can be of getting them, each and all, solemnly to agree to abrogate this article of their common political faith? The case of Hayti affords no ground of comparison. Each of the States of the Continent has its Congress, whose consent must be obtained to the measure. This Congress is composed of the persons who would have to contribute towards the price of the proposed composition, and who are, withal, bitterly embittered against Spain for the prolongation of a hopeless and unprofitable war. We will venture to say, that the mere discussion of such a proposition in the several Chambers of Deputies, Senates &c. &c. of these Republics, and the communications with each other and with Spain, consequent thereon, would occupy years before it could be brought to any termination, unless it were stopped *in limine* by a refusal on the part of each, even to entertain it.—*Courier.*

FEBRUARY 9.

PERU.

LEGATION FROM THE GOVERNMENT OF RIO DE LA PLATA TO THE LIBERATOR PRESIDENT OF COLOMBIA.

REPUBLIC OF PERU.

Office of the Secretary General, in the Palace of Government.

Head-Quarters in Potosi, Oct. 5, 1825.

Felipe Santiago Estenos, Secretary General to his Excellency the Liberator of Colombia and of Peru, has the honour to acknowledge the receipt of the note of the 8th instant, from Sres. General Alvear and Dr. Jose Maria Dias Velez, Ministers Plenipotentiary and Envoys Extraordinary from the Republic of the United Provinces of Rio de la Plata, to his Excellency the Liberator.

The Secretary General hastens to congratulate the Sres. General Alvear and Dr. Dias Velez on their happy arrival in this city, and he is commanded to inform them that the 16th instant is fixed for their reception by his Excellency, agreeably to the character with which they are invested. The Secretary General has also the honour to inform their Excellencies the Plenipotentiaries of the Republic of Rio de la Plata, that the Office of Foreign Affairs is stationed with the Council of Government of the Republic of Peru; and consequently, under existing circumstances, his Excellency the Liberator is unhappily deprived of the power of receiving in a formal manner the respectable Legation of the United Provinces of Rio de la Plata. But his Excellency flatters himself that he will be able to contribute to the happy issue of a mission that appears to have in view an object glorious to the Liberator, and highly important to the States of America.

The Secretary General avails himself of the agreeable opportunity offered to assure their Excellencies the Plenipotentiaries of the United Provinces of Rio de la Plata of his distinguished consideration and respect.

To Sres. General Alvear and Dr. Dias Velez, Ministers Plenipotentiary and Envoys Extraordinary of the Republic of Rio de la Plata.

BUENOS AYRES.

Buenos-Ayres, Aug. 24.

The Note of the Buenos Ayres Government to the general Constituent Congress, accompanied by copies of the latest communications*:—

Buenos Ayres, Aug. 16.

The copies of the notes sent herewith will inform the Representatives of the formal invitation given to the national executive authority by the Supreme Government of the Republic of Peru, acting in concert with that of Colombia, to send, on the part of the United Provinces of the Rio de la Plata, two Ministers Plenipotentiary to the Congress of all the States of the American Continent, convened at the Isthmus of Panama.—The communications of the Government of Colombia indicate some of the objects of that Assembly, and by the context of that from Peru it may be perceived that an idea is entertained of establishing an authority which should preside over the Confederation of the American States, guide their foreign policy, and accommodate the differences which might arise among the Confederates themselves. A similar plan was once before proposed to the Government of the Province of Buenos Ayres, then charged with the administration of the foreign affairs of the nation. The reasons which then induced us to refuse our consent to the proposal have not been weakened by subsequent events.

The major part of the Republics have decided in favour of the Assembly of the abovenamed Congress, and it appears that they intend to instal it in its functions within the present year, more particularly as they consider it as the most efficacious means of assuring the internal tranquillity of each State, the harmony of their relations with each other, and the security of all against the common enemy.

The National Executive Authority, however, are not of that opinion, but they are, nevertheless, of opinion, that it would not, under existing circumstances, be advisable to appear in a state of positive dissension with the other Republics. On the other hand, the respect due to the opinion of those who have decided in favour of the plan and objects of the Congress of Panama, has for some time had the effect of engaging the attention of the Government, and it has thought that on no occasion was it ever more necessary than on the present, thoroughly to make manifest, in the first place, the vehement desire which animates the Republic of the United Provinces of the Rio de la Plata to strengthen their friendly relations with the other Republics of the Continent, and make them more intimate and durable; and in the second place, in order to attain that object, to adopt a perfectly frank conduct, and to express clearly and sincerely to the allied Republics, those means which it considers best adapted to the end of strengthening their power against foreign enemies, and of establishing an indissoluble alliance amongst them, founded on the community of principles essential to the perfection of social order, and to the progressive and simultaneous prosperity of each and all of them.

It is in consequence of these considerations that the Government submits the subjoined Project of Law, for the approval of the General Congress.

The Government salutes the Sres. Representatives with the highest respect.

(Signed) JUAN G. DE LAS HERAS.
EMANUEL JOSE GARCIA.

To the General Constituent Congress.

PROJECT OF LAW.

Art. I.—The National Executive government is authorised to enter into a defensive alliance with the States of America formerly belonging to Spain, to maintain their independence against the Spanish nation, and any other Foreign Power.

II. The Republic of the United Provinces of the Rio de la Plata solemnly recognizes as fundamental rules of their political association the following articles, and authorizes the executive power to enter into negotiations for them to be equally recognized by all the other States of the American continent.

1.—That the free will of the people is the sole origin of the legitimacy of Governments.

2.—That no man can exercise or pretend on any account to have the right laws for the people, nor have they the power to renounce for themselves or their posterity the right of sanctioning the laws by means of their legitimate Representatives.

3.—That no Government can arrogate the power of interfering with the interior Government of another independent State.

4.—That the property of private individuals in the territory of any of the Republics is inviolable in peace and war.

Art. III.—The Executive Government shall negotiate with the States of America formerly belonging to Spain, a treaty of commerce upon the basis of the free employment of the industry of the subjects of the said States in all and each of their respective territories.

Art. IV.—In case of any alliance of the nature stated in Art. I., it shall be regulated by a special treaty, conformable to the circumstances and resources of each of the contracting States.

Art. V.—The National Executive Government will be empowered in sufficient time to send one or more Ministers Plenipotentiaries for the purposes specified in this law to the Assembly of the Plenipotentiaries of the States of the continent of America convened by the Governments of Colombia and Peru.

GARCIA.

* The communications here alluded to, viz. the circular from the Peruvian Government and the invitation from that of Colombia have been already published.—THE EDITOR.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, Feb. 22.

The following account of the grand canal 356 leagues long, lately opened in the State of New York, is highly interesting, and worthy our attention the wealth and glory of nations:—

A grand canal upwards of 500 miles in length was projected in 1808, to unite the great Northern and Western Lakes (those Mediterraneans of the new world) with the waters of the Atlantic. The idea was treated with contempt as the dream of a visionary or a madman. This vast work is now completed! On the 26th of October, at ten in the morning, the first boat from Lake Erie entered the canal. Immediately a cannon was fired at Buffalo on the Lake. Other cannon were placed within hearing of each other to repeat the salute all the way to New York, and so on to Sandy Hook, and then again the fire was returned back to Buffalo, a distance in the whole of one thousand and eighty eight miles! It was expected that the boat would reach New York, on the 4th of November, where preparations were made for a grand Aquatic Festival, in which all the Public Authorities of that City and State, the societies citizens, military and naval persons, were to take part. The day would, doubtless, be a day of triumph—of proud and well earned triumph.

The following is from the *National Gazette* of the United States. We can scarce credit so gross a departure from the philanthropic principles which are known to actuate the government and people of England, in this particular, as the statement would manifest, if true.

"Two Treaties have recently been concluded between Great Britain and Brazil—one commercial, and the other on the subject of the *Slave Trade*. By the latter, the subjects of the Empire of Brazil are to be allowed to prosecute the *Slave Trade* with the African coast for *four years* from the date of the treaty; and at the expiration of which time it will cease to be lawful for them on any pretext or in any manner whatever.

The range prescribed for the trade is on the Eastern coast of Africa, the tract comprised between Cape Degaldo and the Bay of Lourenco Marques; and on the Western coast, the line embraced between the eight and the eighteenth degree of South latitude; also, with the territory claimed by the crown of Portugal on the coast of Africa, South of the Equator."